

Hivatkozási szám: Mü.26/2014/5.

Alkotmánybíróság

1015 BUDAPEST

Donáti utca 35-45.

Levelezési cím: 1535 Budapest, Pf.773.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10/1002-0/2016	
Érkezett: 2016 MÁJ 24.	
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: 3 x 15 db	11

Tisztelt Alkotmánybíróság!

....., z g te ,
..... :) főtitkára, a szervezet Polgári
Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:29. § szerinti
törvényes képviselőjeként (F/1. szám alatt csatolva képviseleti jogosultság igazolása)
a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 67. § (1)
bekezdés f) pontjában foglaltak alapján, s
..... : :
..... indítványozó , a panasz alapját képező peres eljárás felperese
(F/2. szám alatt csatolt meghatalmazás alapján) nevében és képviseletében eljárva a
csatolt meghatalmazással (F/3. szám alatt csatolt meghatalmazás alapján) igazolt jogi
képviselő, i ,
útján, a Magyarország Alaptörvénye 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja, valamint
az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.)
elsődlegesen 27. § alapján, illetve amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság szükségét
látja, úgy a 28. § által biztosított jogkörében eljárva a 26. § (1) bekezdés a) és b)
pontja alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem a T. Alkotmánybíróság elé:

Tisztelettel kérjük az Alkotmánybíróságot, szíveskedjen az Abtv. 61. § (1) bekezdés a), illetve c) pontja szerint biztosított jogosultság alapján a Kúriát Mfv.II.10.510/2015/4. számú ítéletének végrehajtása felfüggesztésére felhívni.

Tisztelettel kérjük az Alkotmánybíróságot, szíveskedjen megállapítani a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.II.10.510/2015/4. számú ítéletének alaptörvényellenességét, és szíveskedjen megsemmisíteni, mivel sérti Magyarország Alaptörvénye I. cikk (1) bekezdését, XV. cikk (1) és (2) bekezdését, XVII. cikk (1) bekezdését, 28. cikkét.

INDOKOLÁS:

I. Az alkotmánybíróági eljárás feltételeinek igazolása

1.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerint az Alkotmánybíróság „*alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját*”.

Az Abtv. 27. § alapján az indítványozó nem egy jogszabályt, hanem az alaptörvényellenes bírói döntést támadhatja, amennyiben az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.¹

Ezen rendelkezésnek jelen indítványunk megfelel, mivel a panaszunk alapját képező, az ügy érdemében hozott döntés, a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.II.10.510/2015/4. számú ítélete (F/4. szám alatt csatolva) [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] - a peres eljárás felperesének - indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogait sérti.

2.

Az Abtv. 26. § (1) bekezdése az alábbiakat tartalmazza: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és

¹ Complex Jogtár Magyarország Alaptörvénye 24. cikkéhez fűzött magyarázatából

b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

Az ügyben folytatott bírósági eljárásban történt az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása feltétel is teljesül meglátásunk szerint jelen panaszunk kapcsán a Kúria ítéletéhez kapcsolódóan, konkrétan A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény” (a továbbiakban: Hszt.) 132. § (6) bekezdése és 107. § (2) bekezdése Alaptörvény ellenessége okán. A Kúria ítéletében a Hszt. 132. § (6) bekezdése alapján a Hszt. 140. § (1) bekezdésére tekintettel utasította el a kereseti kérelmünket, és helyezte hatályon kívül a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.220/2014/7. számú, illetve a Veszprémi Törvényszék 3.Mf.20.261/2015/3. számú ítéletét.

Jelen esetben a fentiekben meghatározott ítéletek, illetve a felülvizsgálatkor alkalmazott jogszabályi rendelkezések azok, melyek az Alaptörvényben a fentebbiekben meghatározott (a későbbiekben részletesen kifejtett) alkotmányos jogait sértik indítványozónak.

Alkotmányjogi panasz indítványunk a határozottság követelményének megfelel, mivel a - [REDACTED] által képviselt - felperes által a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 1.M.220/2014. lajstromszámon indított munkaügyi perben keletkezett határozatokról van szó alkotmányjogi panasz indítványunkban és kifejezett kérelmet tartalmaz bírói döntés és jogszabályi rendelkezések megsemmisítésére.

A 3/2013. (II. 14.) AB határozat kimondja, hogy „Az Abtv. 52. § (1) bekezdés f) pontja szerint az indítvány - többek között - akkor minősül határozottnak, ha kifejezett kérelmet tartalmaz a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére.”

A 3/2013. (II. 14.) AB határozat kimondja: „Az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság által lefolytatott vizsgálat kizárólag a megjelölt alkotmányossági kérelemre vonatkozik. Ez a rendelkezés ugyanakkor nem érinti az Alkotmánybíróságnak - többek között - az Abtv. 28. § (1) bekezdésében meghatározott, hivatalból megtehető megállapításokra vonatkozó hatáskörét. Az Abtv. 28. § (1) bekezdése lehetővé teszi az Alkotmánybíróság számára az átjárást a 27. § szerinti panaszból a 26. § szerinti panaszeljárássba. (Az Abtv. 52. § (2) bekezdésének szövegszerű értelmezése szerint az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában meghatározott eljárásban a 26. § szerinti normakontrollt lefolytathatja, de a 26. § alapján indult eljárásban a bírói döntést nem vizsgálhatná. Az Abtv. 52. § (2) bekezdésének az alkotmányjogi panasz rendszerére figyelemmel lévő értelmezése szerint viszont az Abtv. nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy az „átjárás” a másik irányba, a 26. §-ból a 27. §-ba is megtörténhessen.)”

„Az Abtv. 28. §-ának fontos szabálya azonban az, hogy az Alkotmánybíróság számára átjárást biztosít a régi típusú, jogszabály alkotmányellenességének vizsgálatára irányuló, és a valódi panaszos eljárás között. Ez azt jelenti, hogy az Alkotmánybíróság akkor is vizsgálhatja az ügyben alkalmazott jogszabályt, ha a panaszos csak az ítélet megsemmisítését kéri, illetve akkor is foglalkozhat a bírósági eljárás alkotmányosságával, ha magát az indítványozó által megjelölt jogszabályt nem találja alkotmányellenesnek.”²

Ezen lehetőség alapján jelöltük meg beadványunkban elsődlegesen az Abtv. 27. §-át, kérve szükség esetén a 26. § szerinti megvizsgálását panaszunknak; ugyanis az eljárással kapcsolatosan felmerülhet, véleményünk szerint a **Hszt. 136. § (2) bekezdésének és 107. § (2) bekezdésének Alaptörvény-ellenessége**.

Jelen esetben a normák koherenciája nem valósult meg, a Jat. 2.§ (4) bekezdés b) pontja alapján ugyanis „A jogszabályok megalkotásakor biztosítani kell, hogy a jogszabály ...illeszkedjen a jogrendszer egységébe, ”. A fent hivatkozott Hszt. rendelkezések megítélésünk szerint nem illeszkednek a jogrendszerbe, mivel azok az Alaptörvénnyel ellentétesek, így az Alaptörvény R cikkébe is ütközik.

3.

Az Abtv. 1. § a) pontja szerint egyedi ügy: „a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet jogát vagy kötelezettségét, jogos érdekét vagy jogi helyzetét érintő vagy eldöntő bírósági eljárás”. Ez nem igényel különösebb magyarázatot, hogy az indítványozó által benyújtott kereset (F/5. szám alatt csatolva) és az azt eldöntő bírósági határozatok egyedi ügyben születtek, amely a természetes személy felperes jogát, jogos érdekét érinti és eldönti.

4.

Az alkotmányjogi panaszunk határidőben történő benyújtását igazolja, hogy felperes képviselőjét ellátó [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] 2016. március 31. napján vette kézhez a Kúria ítéletét (F/6. szám alatt csatolva a postakönyv releváns oldala), mely a peres eljárást lezárta. Ezek alapján beadványunk megfelel az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott időbeliségnek, mivel „Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül... lehet írásban benyújtani.”

5.

Az Abtv. 27. § b) pontjával, továbbá a 26. § (1) bekezdés b) és (2) bekezdés b) pontjával kapcsolatban előadjuk, hogy a panasz tárgyát képező határozattal szemben jogorvoslati jogunk nincs.

II. Az alkotmányjogi panasszal érintett jogszabályok

² Alkotmánybírósági Szemle, 1. szám 2012. 90. oldal

II. 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései

I. CIKK

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

XV. CIKK

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XVII. CIKK

(1) A munkavállalók és a munkaadók – a munkahelyek biztosítására, a nemzetgazdaság fenntarthatóságára és más közösségi célokra is figyelemmel – együttműködnek egymással.

28. CIKK

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

II. 2. Alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezés

A Tisztelt Alkotmánybíróság Abtv. 28. § alapján történő eljárása esetén, a meglatásunk szerint esetünkben vizsgálandó jogszabályi rendelkezés a következő:

Hszt. 132. § (6) bekezdése:

„A felfüggesztést haladéktalanul meg kell szüntetni, ha annak indokai megszűntek. Ha az eljárást a 140. § (1) bekezdés a)-d) és f) pontjában meghatározott okból szüntették meg, a visszatartott illetményt törvényes kamatával együtt 3 munkanapon belül ki kell fizetni.”

Hszt. 107. § (2) bekezdése:

„A beosztásból való felfüggesztés vagy előzetes letartóztatás miatt visszatartott illetményt a kamataival utólag ki kell fizetni, ha a fegyelmi vagy büntetőeljárás felmentéssel zárul.”

II.3. A II.1. pontban meghatározott Alaptörvényi cikkek megsértésének indokolása

Az egyedi ügy tényállása

Indítványozó 1997. július 1. napjától 2014. augusztus 31. napjáig állt hivatásos szolgálati jogviszonyban. Hivatásos szolgálati jogviszonya megszűnését megelőzően

a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED],
[REDACTED]; [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED]

A [REDACTED] [REDACTED] 2012. december 13. napján, 19010/103/58-1/12. Fe. számon kelt határozatával (F/7. szám alatt csatolva) fegyelmi eljárást rendelt el felperessel szemben, mely eljárást, 2013. január 23. napján kelt, 19010/103/58-35/12. Fe. számú határozattal (F/8. szám alatt csatolva) felfüggesztettek, mivel a cselekmény elbírálása olyan előzetes kérdéstől függött, amelynek eldöntése bíróság vagy más hatóság hatáskörébe tartozott, annak döntéséig felfüggesztette, azaz az indítványozóval szemben folyamatban volt büntetőeljárás befejezéséig.

A fegyelmi eljárás elrendelésével egyidejűleg indítványozót a [REDACTED] [REDACTED] 2012. december 13. napján kelt, 19010-103/58-2/2012.Fe. számú határozatával (F/9. szám alatt csatolva) szolgálati beosztásából felfüggesztette és elrendelte távolléti díja 50%-ának megfelelő összegű illetménye visszatartását.

A Veszprémi Nyomozó Ügyészség Ny.231/2012/39-I. számú, 2013. május 14. napján kelt határozatával a nyomozást megszüntette indítványozóval szemben, tekintettel arra, hogy a nyomozás adatai alapján nem volt megállapítható bűncselekmény elkövetése és az eljárás folytatásától sem volt várható eredmény.

Hivatali visszaélés bűncselekménye nem volt megállapítható, azonban felmerült szolgálatban kötelességszegés vétségének és magánokirat-hamisítás vétségének gyanúja, így a Központi Nyomozó Főügyészség Győri Regionális Osztálya 4.Nyom.165/2013. számon nyomozást rendelt el.

A [REDACTED] [REDACTED] 2013. május 30. napján kelt, 19010-103/58-45/2012.Fe. számú határozatával (F/10. szám alatt csatolva) megszüntette indítványozó szolgálati beosztásából való felfüggesztését, valamint elrendelte a fegyelmi eljárás folytatását.

A Veszprémi Nyomozó Ügyészség nyomozás megszüntetéséről szóló, fent hivatkozott határozatát a Veszprém Megyei Főügyészség 2013. július 23. napján kelt, Nf.2027/2012/7-I. számú határozatával hatályon kívül helyezte és a nyomozás folytatását rendelte el, melyre tekintettel a Központi Nyomozó Főügyészség Győri Regionális Osztálya a 4.Nyom.165/2013. számon folyamatban lévő nyomozást 2013. július 29. napján felfüggesztette.

A [REDACTED] [REDACTED]; 2013. június 6. napján kelt, 19010-103/58-50/2012.Fe. számú határozatával (F/11. szám alatt csatolva) ismételten felfüggesztette a fegyelmi eljárást a büntetőeljárás jogerős befejezéséig.

A Központi Nyomozó Főügyészség Győri Regionális Osztálya 2014. június 11. napján a 4.Nyom.165/2013. számon folyt nyomozást megszüntette indítványozóval szemben, tekintettel arra, hogy a nyomozás adatai alapján nem volt megállapítható bűncselekmény elkövetése és az eljárás folytatásától sem volt várható eredmény.

A Veszprémi Nyomozó Ügyészség a hivatali visszaélés büntette miatt folyt nyomozás megszüntetését rendelte volna el, ennek tervezetét 2014. július 3. napján azonban megküldte a Központi Nyomozó Főügyészség Győri Regionális Osztályának, mely 4.Nyom.1168/2014. számon a nyomozás folytatását rendelte el.

Végezetül a Központi Nyomozó Főügyészség Győri Regionális Osztálya a 4.Nyom.1168/2014. számon elrendelt nyomozást is megszüntette indítványozóval szemben, 2014. június 17. napján, azzal az indokolással, hogy a nyomozás adatai alapján nem volt megállapítható bűncselekmény elkövetése és az eljárás folytatásától sem volt várható eredmény. Ezen határozattal szemben azonban indítványozó meghatalmazott védője panaszt jelentett be, melynek a Legfőbb Ügyészség Kiemelt és Katonai Ügyek Főosztálya helyt is adott, és az eljárást indítványozóval szemben 2014. augusztus 12. napján, bűncselekmény hiányában, szüntette meg.

Mindezek alapján az indítványozóval szemben folyamatban volt valamennyi nyomozást megszüntettek.

Indítványozó hivatásos szolgálati viszonyát alperes 2014. augusztus 31. napjával, felmentéssel megszüntette, tekintettel arra, hogy a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal Szakértő Bizottságának 2014. január 16. napján kelt II. fokú szakvéleménye (F/12. szám alatt csatolva) alapján felperesnek 44%-os össz-szervezeti egészségkárosodása áll fenn.

Indítványozóval szemben folyamatban volt fegyelmi eljárást alperes 2014. szeptember 9. napján megszüntette, azzal az indokkal, hogy indítványozó szolgálati viszonya megszűnt.

Indítványozó 2014. szeptember 25. napján szolgálati panaszt (F/13. szám alatt csatolva) nyújtott be, kifogásolva azt, hogy a visszatartott illetményét nem fizette ki alperes, holott a büntetőeljárás jogerősen lezárult, anélkül, hogy indítványozóval kapcsolatban bárminemű bűncselekmény elkövetése megállapításra került volna.

Indítványozó szolgálati panaszát alperes 2014. október 21. napján kelt, 19000/103/11-10/13.Fe. számú határozatával (F/14. szám alatt csatolva) elutasította, melyet indítványozó 2014. október 30. napján vett kézhez, így a kereseti kérelmet a törvényes határidőn – 30 napon – belül nyújtotta be a T. Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz.

A Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.220/2014/4. számú ítéletében (F/15. szám alatt csatolva) alperest kötelezte „...hogyan az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül fizessen meg felperesnek 533.074 Ft-t, és ezután 2014. IX. 12-től XII. 31-ig évi 2,3%, 2015. I. 1-től a kifizetésig, legfeljebb június 30-ig évi 2,1% kamatát, ezt követő teljesítés esetén félévente a félév első napján érvényes banki kamatot és 4.750-Ft perköltséget”.

Indokolása szerint az indítványozóval szemben folytatott büntetőeljárás ugyan nem felmentéssel szűnt meg, azonban a bűncselekmény hiányában való megszüntetés miatt az EBH. 2007/1647 és 2003/901. számú döntés okán a fegyelmi eljárást felmentéssel lezárultnak kell tekinteni, így a Hszt. 107. § (2) bekezdésében foglaltakat kell alkalmazni, tehát a visszatartott illetményt meg kell fizetni.

Hivatkozott arra is, hogy „A Legfelsőbb Bíróság, illetve a Kúria ezen elvi döntését a Hszt. 2003. július 1-jétől hatályos módosítását követően is fenntartotta”, illetve arra is, hogy „...megjelölt jogszabályhelyeken ugyanis olyan jellegű módosítás, ami az elvi határozat tartalmára van kihatással, nem történt.

A Veszprémi Törvényszék a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét, 3.Mf.20.261/2015/3. számú ítéletében (F/16. szám alatt csatolva) helybenhagyta, azzal a kiegészítéssel, hogy a Hszt. 5. § (1,2,4) bekezdései is irányadóak jelen ügyre, ugyanis a szolgálati viszony jogszerű megszüntetése, nem jár jelen esetben azzal a következménnyel, hogy az indítványozó elesik a visszatartott illetményrészről, ugyanis csak annak kifizetése esetén valósul meg a rendeltetésszerű joggyakorlás, hiszen az indítványozóval szemben tényszerűen bűncselekmény hiányában megszüntették a büntetőeljárást és az esettől függetlenül, indítványozónak nem felróható okból került megszüntetésre a szolgálati jogviszonya, melynek okán a fegyelmi eljárást nem tudták érdemben lefolytatni.

Alaptörvény-ellenes döntés

Álláspontunk szerint a Hszt. 132. § (6) bekezdésének alaptörvény-ellenessége azon okból valósul meg, mert a jelen, speciális tényállás mellett az indítványozó önhibáján kívüli szolgálati viszony megszüntetése mellett, ugyanakkor bűncselekmény és fegyelemsértés megállapításának hiányában – a Kúria hivatkozott döntése alapján – sem jogosult a visszatartott illetményének megfizetésére. A hivatkozott jogszabályi rendelkezés így súlyosan sérti az Alaptörvény XV. és I. cikkét, hiszen az

indítványozó így negatívan megkülönböztetett helyzetbe került azáltal, hogy mind bűncselekmény, mind fegyelemsértés megállapításának hiányában sem juthatott visszatartott illetményéhez, szemben azokkal az érintettekkel, akik esetében a szolgálati viszony kötelező megszüntetésének hiányában a fegyelmi eljárást lefolytatták és a büntetőeljárásban történő elmarasztalás hiányában a fegyelmi eljárást is megszüntették, így visszatartott illetményüket megkapták.

A diszkrimináció tilalma az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogrendszer egészét átható alkotmányos alapelveként kapott értelmezést. Ez alapján valamely megkülönböztetés alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából egymással összehasonlítható jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne {vö. 20/2014. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [244]}." {10/2015. (V. 4.) AB határozat, Indokolás [18]–[19]} „az Alaptörvény XV. cikk (1) illetve (2) bekezdésének rendelkezései között nincs éles határvonal. A XV. cikk (1) bekezdésének első mondata [...] több jelentésű. A jogrendszer rendező elveként tartalmazza az általános jogegyenlőségi szabályt, kimondja az egyenlőséget sértő kiváltságok tilalmát, és a jogrendszer mindenkire vonatkozó azonos érvényesülését (ez utóbbi jogalkalmazói követelmény). Az általános jogegyenlőség követelménye az emberi méltósághoz való jogból – az emberek egyenlő méltóságából – ered, és ez elválaszthatatlan a diszkrimináció tilalmától.” {8/2015. (IV. 17.) AB határozat, Indokolás [106]}

A Kúria hivatkozott döntése súlyosan sérti az Alaptörvény XVII. és 28. cikkét is, azon okból, hogy a munkáltató munkavállalóval való együttműködési kötelezettsége nem valósul meg olyan esetben, mikor a munkáltató tudomással bír az adott tényállás tükrében a jogellenesség hiányának megállapításáról, azonban egy Alaptörvény-ellenes jogszabályba kapaszkodva, annak lényegét kijátszva nem téríti meg azt az illetményt, amely a munkavállalót megilletné.

A Kúria döntésében figyelmen kívül hagyta a jogszabály szövegének célját, a közjót, a józan ész, illetve az erkölcsös célt, hiszen az indítványozónak a jelen tényállás szerint nem róható fel semmi, mégsem jogosult illetményére. Ez nem áll összhangban az Alaptörvény 28. cikkében meghatározott követelményekkel: a jogszabály megalkotójának az nem lehetett célja, hogy jogellenes cselekedet hiányában se legyen jogosult az érintett illetményére, mindez valamennyi állampolgárban megbotránkozást kelt, különösen annak ismeretében, hogy indítványozó egészségügyi okból, tehát rajta kívül álló okból még a megélhetését biztosító munkáját, hivatását is elveszíti. Ezt követően mindössze a rehabilitációs ellátásként részére megállapított 37.200 (azaz harminchétezer kétszáz) Ft összeggel gazdálkodhat.

Helyesen mutatott rá a Veszprémi Törvényszék azon ellentmondásra is, hogy a Hszt. 107. § (2) bekezdésében meghatározott „fegyelmi felmentés” a Hszt. 140. §-ára

tekintettel fogalmilag kizárt, hiszen a fegyelmi eljárás megszüntetése körében a jogszabályi rendelkezés nem ismeri a felmentés fogalmát.

Helyesen mutatott rá arra is, hogy a Hszt. 5. § szerinti rendeltetésszerű joggyakorlás követelménye okán nem lehet jogszerű indítványozó tekintetében a visszatartott illetmény nem kifizetése.

A Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság is helyesen állapította meg, hogy a hivatkozott elvi határozatokat a Kúria a Hszt. 2003. július 1-jétől hatályos módosítását követően is fenntartotta, illetve azt is, hogy a megjelölt jogszabályhelyeken olyan jellegű módosítás, ami az elvi határozat tartalmára kihatással lett volna, nem történt.

Sajnálatos módon a Kúria ezzel kapcsolatban kizárólag annyit rögzített, hogy „A Kúria EBH 2003.901. számú elvi határozata jelen perben nem irányadó...”, azonban hogy miért nem, arra vonatkozóan csak annyit említ, hogy a Hszt. 132. § (6) bekezdése egyértelmű rendelkezést tartalmaz. Álláspontunk szerint azonban a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak van igaza abban, hogy ez még nem „helyezi hatályon kívül” az elvi határozatban foglaltakat, az a 2003. július 1. utáni Hszt. rendelkezés keretében is alkalmazható, azt mintegy kiegészítve.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekben levezetett indokolás alapján panaszunkat bírálja el, s annak adjon helyt.

Szekszárd, 2016. május 20.

